

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Gevoegde zaken 381/25 & 382/25

Arbitragecollege samengesteld uit: de heer Luc THÉRY, enige arbiter

Pleitzitting: donderdag 8 januari 2026 om 14.00 uur

INZAKE:

De heer **[I]**, met woonplaats te [...]; Bijgestaan en ter zitting vertegenwoordigd door Meester Philip LIEVENS, met kantoor te 9300 Aalst, Vlaanderenstraat 4, ter zitting aanwezig; Hierna genoemd “*de heer [I]*”;

EN:

De **VZW [FC A]**, met maatschappelijke zetel te [...], en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer [...]; Bijgestaan door Meester Kurt Mollekens en ter zitting vertegenwoordigd *loco* door Meester Simon Stoops, met kantoor te 2800 Mechelen, Cellebroedersstraat 13; Hierna genoemd “[**FC A**]”;

Eisende partijen

TEGEN:

De **VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND**, met maatschappelijke zetel te 1020 LAKEN (Brussel), Marathonlaan 129 en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160; Bijgestaan door Meester Kiandro Lebon en ter zitting vertegenwoordigd door Meester Kiandro Lebon en Meester Senne De Kerpel, advocaten met kantoor te 1000 BRUSSEL, Central Plaza - Loksumstraat 25; Hierna ook genoemd “**KBVB**”;

Verweester

I. DE PROCEDURE:

1. Gelet op de beslissing van de Nationale Kamer in de strijd tegen Discriminatie en Racisme van 9 september 2025;

Gelet op het verzoekschrift tot arbitrage bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport van de heer [I] van 12 september 2025;

Gelet op het verzoekschrift tot arbitrage bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport van [FC A] van 12 september 2025;

Gelet op de beschikking van de Voorzitter van de arbiters van 6 oktober 2025;

Gelet op de eerste besluiten van de KBVB van 7 november 2025;

Gelet op de eerste besluiten van de heer [I] van 27 november 2025;

Gelet op de eerste besluiten van [FC A] van 28 november 2025;

Gelet op de synthesebesluiten van de KBVB van 19 december 2025.

2. Er bestaat tussen partijen geen betwisting over de bevoegdheid van het BAS, *ratione materiae* en *ratione tempore*, noch over de samenstelling van het College.

3. De verschillende partijen waren aanwezig of vertegenwoordigd op de zitting van 8 januari 2026 waarbij het geschil ten gronde werd behandeld. Alle partijen waren op die zitting akkoord met de publicatie op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

4. Het arbitragecollege doet met betrekking tot onderhavig dossier keuze van woonplaats op het adres van het BAS, Esplanade 1, 1020 BRUSSEL.

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

5. De heer [I] vordert:

- Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.
- De bestreden beslissing van de NKDR te vernietigen en opnieuw oordelend de eisende partij vrij te spreken.
- De kosten ten laste te leggen van de KBVB.
- De KBVB te veroordelen tot de gerechtskosten, begroot op de rechtsplegingsvergoeding van 1.883,72 euro.

6. [FC A] vordert:

- Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

- De bestreden beslissing van de NKDR te vernietigen en indien opnieuw oordelend dat een sanctie wordt opgelegd, minstens deze eventuele sanctie te beperken tot een berisping.
- De eisende partijen vrij te spreken.
- De kosten ten laste te leggen van de KBVB.
- De KBVB te veroordelen tot de gerechtskosten, begroot op de rechtsplegingsvergoeding van 1.883,72 euro.

7. De KBVB vordert:

- De vorderingen van de eisende partijen ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.
- De beslissing van de NKDR van 9 september 2025 voor zover als nodig te bevestigen.
- De eisende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding.

III. DE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

8. De gebeurtenissen, die tot het voorliggend geschil hebben geleid, werden beschreven in de aangevochten beslissing van de Nationale Kamer in de strijd tegen Discriminatie en Racisme (hierna: NKDR) van 9 september 2025, dossier [...] /25-26, en het arbitragecollege verwijst daarnaar. Deze uiteenzetting wordt hier als hernomen aanzien.

9. Kort en schematisch vat het arbitragecollege de incidenten en de voorgeschiedenis als volgt samen:

9.1. 17-11-2024 (15u) : speeldag 12, wedstrijd nr. 5 tussen [W] en [FC A] in het kader van 2^e Afdeling amateurvoetbal Voetbal Vlaanderen, reeks [...], [...], Eindstand 0-0. Scheidsrechter: [RL], assistenten: [DB] en [TDR].

9.2. 17-11-2024 (16u30) : spelminuut '75, 2^e gele kaart (1^e in min. 62), dus rode kaart voor speler nr. 29 van [FC A] ([GD]).

9.3. 17-11-2024 (16u43) : spelminuut '88, 2^e gele kaart (1^e in min. 85), dus rode kaart voor speler nr. 4 van [FC A] ([NV]).

9.4. 17-11-2024 (16u45) : bij affluiten van de wedstrijd staan nabij de ingang van de spelersruimte veel aanwezigen (meegekomen supporters en aanwezigen voor [FC A]) klaar om hun ongenoegen te uiten jegens de scheidsrechters.

9.5. 17-11-2024 (17u30) : [TD] en [JC], resp. hoofdinspecteur en inspecteur van politie, zijn met een “spotterdienst” belast (= toezicht uitoefenen in het voetbalstadion van [W] - gekleed in burger en niet in uniform - tegenover de supporters van beide voetbalploegen). Zij nemen ambtshalve kennis van feiten die 's anderdaags in een PV worden vermeld.

9.6. 17-11-2024 (19u45/21u23) : de heer [I] vertelt in een interview aan de krant 'Het Laatste

Nieuws' dat hij duiding wil geven over meerdere fasen die de wedstrijd beroerden, waardoor [FC A] met negen spelers eindigde en de club de volgende wedstrijd drie spelers moet missen, maar « (hij wil) niemand met de vinger (wil) wijzen. ». « Op zich kan ik die kaarten wel plaatsen, maar gezien het eerdere wedstrijdverloop voelde het wrang aan ».

9.7. 17-11-2024 (23u23/22u36) : uitwisseling van korte berichten tussen de heer [I] en [TDR], assistent-scheidsrechter. De heer [I] vraagt [TDR] om hem 's anderendaags op te bellen. [TDR] houdt de boot af. Hij toont begrip voor emoties rond het voetbalveld maar keurt persoonlijke aanvallen sterk af: *« daar is geen plaats voor op, rond en naast het voetbal, noch in de maatschappij. (...) naar ik heb vernomen zal er een verslag worden opgemaakt en is het aan de hogere instanties bij de bond om er verder iets mee te doen »*. De heer [I] reageert o.m.: *« Ik heb woorden gezegd dat (sic) erover waren maar niet de woorden die zij gebruikten laat me duidelijk zijn. En ik stond er als supporter en er waren er die veel hardere woorden riepen dan ik »*.

9.8. 18-11-2024 (13u45) : melding door scheidsrechter [RL] van feiten van discriminatie op het digitale platform “Come Together” waar verschillende vormen van grensoverschrijdend gedrag in het Belgisch voetbal kunnen worden gemeld.

« Tijdens de tweede helft werd ik door mijn assistent 1, Dhr. [DB], geïnformeerd dat een man, duidelijk verbonden aan de club [FC A], herhaaldelijk heftige kritiek op hem had geuit. Deze kritiek was zeer persoonlijk, agressief en dreigend van aard. "Hé [DB] vuile janet, lafaard, we kennen u, dit herhaaldelijk voor een periode van twee minuten. De man bevond zich op dat moment naast de bank van [FC A], achter mijn assistent. Enkele minuten later floot ik een overtreding in het voordeel van [W], waarna deze man volledig uitzinnig werd. Hij stond toen achter het doel en schreeuwde herhaaldelijk "vuile, vuile homo" naar mij. Dit gedrag was samen met het voorgaande niet alleen ongepast, maar ook van ernstige homofobe aard, wat mij persoonlijk diep raakt. Daarop besloot ik naar de bank van [FC A] te lopen om te vragen of deze man een officiële functie binnen de club had. Hierop kreeg ik bevestiging; later bleek dat hij de sportief manager van de club was. Ik maakte toen duidelijk dat een rapport zou volgen wegens zijn ontoelaatbare en homofob gedrag.

Na de wedstrijd vroeg ik de afgevaardigde om de identiteit en functie van deze man. Dhr. [H] antwoordde dat hij de instructie van de dader had gekregen om deze informatie niet vrij te geven, en hij gaf aan zich tussen twee vuren te bevinden. Ondanks verschillende keren aandringen weigerde hij de identiteit prijs te geven. Het leek erop dat de club ervoor koos om iemand die zich schuldig maakte aan homofobe uitspraken te beschermen en dit gedrag te tolereren. Geen enkele persoon binnen de club toonde achteraf enige spijt of verantwoordelijkheid.

Uiteindelijk vergaarde ik de naam zelf door opzoekwerk, met hulp van mijn tweede assistent, die ervaring heeft in de voetbalwereld als coach en analist en hem in het verleden al had ontmoet. Het bleek te gaan om Dhr [I], de sportief manager van [FC A]. De lokale politie, die tijdens de wedstrijd aanwezig was, probeerde later de identiteit van deze man vast te stellen, maar hij was al vertrokken. Er werd nog een proces-verbaal opgesteld naar aanleiding van het voorval.

Noch op een voetbalveld, noch in de maatschappij is homohaat verdedigbaar. De mentale impact die het heeft op een persoon, in casu mezelf kan en mag nooit onderschat of genegeerd worden. »

9.9. 18-11-2024 (22u28) : Proces-verbaal Voetbalwet ([...]) door de Lokale Politie 5462 Arro Ieper, opgemaakt door [JC], inspecteur van politie. Het betreft een opsporingsonderzoek voor een voetbal gerelateerd feit met als motief ‘haat en discriminatie (homofobie)’. De verdachte is [I], [stad], °[datum]; het slachtoffer is [RL], [stad], °[datum]. Feiten: (1) inbreuk art. 23 Voetbalwet 21-12-1998, in het stadion aanzetten tot slagen en verwondingen, haat of woede ten opzichte van een of meerdere personen; (2) inbreuk Antidiscriminatiewet 10-05-2007.

« Tijdens de voetbalwedstrijd lopen de gemoederen in de tweede helft wat hoog op, gelet het feit dat er twee rode kaarten gegeven worden aan twee spelers van [FC A]. Hierdoor zijn de meegekomen supporters en aanwezigen van de voetbalploeg wat geagiteerd. Bij afluiten van de wedstrijd bevinden wij ons nabij de ingang van de spelersruimte. Menig aanwezigen staan klaar om hun ongenoegen te uiten naar de scheidsrechters toe. Op een bepaald moment spreekt een dame ons aan waardoor wij ons naar de dame begeven in het stadion en wij haar controleren. Eenmaal binnen in de kleedkamers worden wij aangesproken door de scheidsrechter die wij identificeren als zijnde [RL]. Betrokkene is de hoofdscheidsrechter en zegt ons dat hij, tijdens het naar binnen gaan van de kleedkamers, verwensingen naar het hoofd heeft gekregen van een medewerker van [FC A]. Dit zou om de sportief manager gaan. De man zou meerdere keren naar [RL] hebben geroepen dat hij een "vuile homo" was. [RL] geeft aan nog niet zo lang 'uit de kast te zijn gekomen' en hij sterk onder de indruk is van deze verwensingen. Hij zegt dat dit zeer gevoelig ligt, zeker als scheidsrechter. Wij krijgen de identiteit van de man. Er is een duidelijke herkenning door het scheidsrechterstrio. De man betreft [I]. Gelet op de gemoederen en de omstandigheden kunnen wij ter plaatse niet overgaan tot het afnemen van een verhoor van [RL]. Bij het vernemen van bovenstaande informatie blijkt [I] reeds vertrokken te zijn. Wij kunnen van betrokkene bijgevolg geen verhoor afnemen. Beiden blijven te verhoren. Wij stellen binnen onze politionele bestanden vast dat [I] voor volgende relevante feiten is gekend: Bedreigingen (2011), Schending van de eer (2015), Belaging (2019 en 2022), Opzettelijke vernielingen (2022). »

9.10. 20-11-2024 (17u40) : Meldpunt Voetbal Vlaanderen bevestigt ontvangst van het “Come Together”-bericht door scheidsrechter [RL].

9.11. 21-11-2024 (09u59) : het scheidsrechtverslag ingediend door [RL] via E-Kickoff vermeldt bij de uitsluitingen (A) niets over de 2 rode kaarten en bij de houding van het publiek (C) niets over het gedrag van supporters, maar bij incidenten (B) wordt wel C4 en C8 genoteerd, resp. ‘racistische of discriminerende uitlatingen of gedragingen’ en ‘schade aan installaties’, plus *« foutmelding wegens te lang relaas – officieel verslag werd doorgestuurd per mail »*. De feiten van discriminatie die hij vermeldt en de omschrijving ervan zijn dezelfde als op het digitale platform “Come Together”.

9.12. 21-11-2024 : verklaring van assistent-scheidsrechter [DB] (antwoord op een verzoek

van het Bondsparket).

« Ik volg 100% het verslag van de scheidsrechter. Indien nodig voor verdere medewerking ben ik telefonisch bereikbaar via volgend nummer: [...] »

9.13. 25-11-2024 (09u57) : verklaring per e-mail van [H] (officieel Teamafgevaardigde van [FC A] tijdens de bewuste wedstrijd / antwoord op een verzoek van het Bondsparket) waarmee hij laat weten *« nooit de naam van de persoon achter het doel genoemd heb en dat die zeker niet in de neutrale zone was, terwijl de grensrechter [TDR] deze naam genoemd heeft en een vermoeden had. Bij deze heeft de scheidsrechter [RL] gezegd ook mijn naam door te geven omdat ik weiger deze naam door te geven. Tevens wil ik bevestigen dat deze persoon wel degelijk niet achter de grensrechter langs de kant van de dug-out heeft gestaan en zodoende geen commentaar heeft geuit naar de grensrechter. »*.

9.14. 27-11-2024 : verklaring door de heer [I] (antwoord op een verzoek van het Bondsparket) via email van [RH] (Gerechtigd Correspondent voor [FC A]).

9.15. 27-11-2024 : het Proces-verbaal Voetbalwet ([...]/2024) wordt aangetekend overgemaakt aan de heer [I]. Hij heeft 30 dagen om verweermiddelen in te dienen. Er werd betrokkene ten laste gelegd dat hij provocerend gedrag stelde tegen de scheidsrechter. Dit is gebaseerd op artikel 23 van de Voetbalwet (*“Eenieder die, alleen of in groep, in het stadion aanzet tot slagen en verwondingen, haat of woede ten opzichte van een of meerdere personen, kan één of meer sancties oplopen zoals bepaald in de artikelen 24, 24ter en 24quater van de wet”*). De procureur des Konings heeft geen opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek opgestart, noch strafvervolgning ingesteld, zodat de administratieve procedure is verdergezet.

9.16. x-x-2024 (de exacte datum blijkt niet uit de stukken – moet wel ná 24-12-2024 zijn, gelet op het verweerschrift van meester Lievens voor de heer [I]) : beslissing (ref. [...] – [I]) door de FOD Binnenlandse zaken, Voetbalcel (Algemene Directie Veiligheid en Preventie): er is sprake van een woord tegen woord situatie. Gelet op de elementen in het dossier (waaronder aangebracht beeldmateriaal en getuigenissen¹) is er onvoldoende zekerheid over de ten laste gelegde feiten. Er bestaat geen aanleiding om de heer [I] een administratieve sanctie op te leggen op basis van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden.

9.17. 24-03-2025 (09u14) : mailbericht van scheidsrechter [RL] aan Voetbal Vlaanderen met verzoek om inlichtingen over de stand van zaken in het 4 maanden voordien gemeld voorval.

9.18. 31-03-2025 (08u57 en 09u52) : herhaalde mailberichten van scheidsrechter [RL] aan

¹ De getuigenissen - beschikbaar in de verweermiddelen op 24-12-2024 - zijn onduidelijk gedateerd:

- schriftelijke verklaring door [NL] (kapitein [FC A]) over het einde van de wedstrijd.
- schriftelijke verklaring door [DV] (hoedanigheid?) over het einde van de wedstrijd.
- schriftelijke verklaring door [KDD] (scoutingopdracht voor een ander team) over het verloop en het einde van de wedstrijd.

Voetbal Vlaanderen met de vraag waarom de zaak van (verbaal) geweld tegen hemzelf en zijn assistent-scheidsrechter nog niet in behandeling is genomen.

9.19. 13-08-2025 : Bondsactie nr. [...] /25-26 ingediend door het Bondsparket tegen [FC A] en de heer [I]. Lastens [FC A] wordt een sanctie gevorderd conform artikel B11.238 van het Bondsreglement; lastens de heer [I] wordt een sanctie gevorderd conform artikel B11.239 van het Bondsreglement.

9.20. 20-08-2025 : oproeping door de NKDR voor een zitting van 27-08-2025. De oproeping verwijst foutief naar « de Bondsactie betreffende de wedstrijd [KFC M] – [KSK K] - Vrouwen 3 Prov Ovl A - 28.01.2024 ». [FC A] en de heer [I] zijn opgeroepen partijen, wiens aanwezigheid is vereist. De opgeroepen getuigen zijn scheidsrechter [RL] en assistent-scheidsrechter [DB], wiens aanwezigheid wordt gevraagd.

9.21. 21-08-2025 (10u43) : assistent-scheidsrechter [DB] meldt per e-mail positief op de oproeping van de NKDR, waarbij hij meteen ook wijst op de vergissing over de formele identificatie van de wedstrijd in kwestie.

9.22. 27-08-2025 : Zitting van de NKDR. Gehoord worden: (1) bondsparket, (2) de heer [I], aangeslotene [FC A], (3) scheidsrechter [RL], (4) assistent-scheidsrechter [DB], (5) de heer [RH] (namens [FC A]).

9.23. 09-09-2025 : beslissing van de NKDR. « *Verklaart de Nationale Kamer in de strijd tegen Discriminatie en Racisme de Bondsactie m.b.t.:*
- *De Bondsactie lastens de club [FC A] op grond van artikel B11.235 van het Bondsreglement ontvankelijk en gegrond, en legt de club om die reden een effectieve geldboete op van €800;*
- *De Bondsactie lastens dhr. [I] wegens een inbreuk op art. B11.235 van het Bondsreglement ontvankelijk en gegrond, en legt de betrokkene om die reden een schorsing op van 1 jaar vanaf 17/09/2025, waarvan 6 maanden effectief en 6 maanden met een uitstel (herroepbaar t.e.m. 16/09/2026).* »

9.24. 12-09-2025 : verzoekschrift tot arbitrage bij het BAS door de heer [I].

9.25. 12-09-2025 : verzoekschrift tot arbitrage bij het BAS door [FC A].

9.26. 06-10-2025 : beschikking van de Voorzitter van de arbiters tot samenvoeging van de zaken.

IV. BEOORDELING:

IV.1. DE ONTVANKELIJKHEID EN BEVOEGDHEID VAN HET BAS

10. Overeenkomstig artikel 20 van het Arbitragereglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport is het BAS bevoegd om kennis te nemen van het beroep tegen een beslissing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond, NDKR.

De modaliteiten om een dergelijk beroep in te dienen worden beschreven in artikel B.11.104 en volgende van het Bondsreglement. Het BAS beschikt hierbij over de volheid van rechtsmacht / bevoegdheid in toepassing van art. B11.110 Bondsreglement.

Artikel B 11.107 van het Bondsreglement voorziet een vervaltermijn van 7 dagen na de dag van betekening van de aangevochten beslissing.

11. Het verzoekschrift is ontvankelijk *ratione materiae* en *ratione temporis*. De bevoegdheid van het BAS wordt in voorliggende zaak niet betwist door de partijen. Het BAS, in het bijzonder huidig arbitragecollege, is bijgevolg bevoegd.

IV.2 TEN GRONDE

A. Standpunt van de eisende partijen

12. De eisende partijen voeren diverse middelen aan, zoals (a) procedurele grieven, (b) schending van het onpartijdigheidsbeginsel, (c) schending van het vermoeden van onschuld (en recht op een eerlijk proces).

13. - procedurekwesties: de originele oproeping door de NKDR was onontvankelijk wegens een vormgebrek (verkeerde vermelding of verwijzing naar de ten laste gelegde feiten). Het feit dat het dossier kon worden ingekeken en dat er verweer werd gevoerd, doet niets af aan de belangenschade die ondervonden is. Het scheidsrechtersverslag voldeed ook niet aan alle vormvereisten (laattijdig).

14. - onpartijdigheidsbeginsel: uit de bestreden beslissing blijkt dat [RL] als scheidsrechter, vermeend slachtoffer, getuige, verslaggever, aanklager, taboedoorbreker en publiek gangmaker van de bescherming van rechten van de holebi-beweging, terzelfdertijd in diverse hoedanigheden optreedt. Hij geeft subjectieve en tegengestelde verklaringen. Nochtans geldt ook in disciplinaire zaken het onpartijdigheidsbeginsel waarbij men erover dient te waken dat elke (schijn van) partijdigheid uit de besluitvorming dient te worden geweerd. En bij twee versies van feiten kan zomaar niet voorkeur worden gegeven aan de versie van één van de twee kampen.

15. - vermoeden van onschuld (en recht op een eerlijk proces): de opgeroepen scheidsrechter is enerzijds vermeend slachtoffer en anderzijds ook getuige, zelfs aanklager. Door deze onverenigbaarheid gaat elke vorm van objectiviteit verloren. De onzorgvuldige houding van

de NKDR om slechts voor een summiere weergave van de verklaringen van de partijen en niet voor een schriftelijke neerslag van de getuigenverklaringen te zorgen (een letterlijke notering), ontnemt de eisende partijen het recht en een kans om aan te tonen op grond van welke foutieve elementen is overgegaan tot veroordeling. Bovendien hebben het Bondsparket en de KBVB de heer [I] aangezet tot verklaringen die hemzelf zouden kunnen bezwaren of incrimineren, waardoor de fundamentele regel is geschonden dat verdachten niet verplicht zijn zichzelf te beschuldigen of voorafgaande kennis moeten krijgen van de feiten waarvan ze verdacht worden en dat hun verklaringen kunnen worden gebruikt als bewijs in rechte. In haar beslissing doet de NKDR zelfs manifest foutieve beweringen door in haar motivatie zaken te laten uitschijnen die pertinent onwaar zijn, bewijzen van de heer [I] naast zich neer te leggen of te verwachten dat hij het onmogelijke zou bewijzen.

B. Standpunt verweerder

16. Verweerder KBVB argumenteert dat de feiten zijn bewezen. De NKDR meende terecht dat er afdoende bewijzen waren. Het bewijs is in disciplinaire aangelegenheden vrij. Dit principe wordt uitdrukkelijk bevestigd in artikel B11.2 Bondsreglement, artikel 35 FIFA Disciplinary Code en artikel 8.28 Nieuw Burgerlijk Wetboek. Het gebruik van getuigen, naast de verklaringen uit het scheidsrechtersverslag, is toegestaan en het kwam aan de NKDR en nu aan het BAS, toe om vrij de bewijswaarde van deze getuigenis(sen) te beoordelen, hierbij rekening houdend met alle elementen dienstig ter inschatting van de geloofwaardigheid ervan.

17. Volgens de KBVB leiden de vermeende tekortkomingen bij de oproeping voor de NKDR niet tot de onontvankelijkheid van de vordering. De Bondsactie is rechtsgeldig aanhangig gemaakt en de feiten zijn disciplinair sanctioneerbaar op grond van het Bondsreglement: de door de heer [I] en door [FC A] gepleegde feiten zijn disciplinair sanctioneerbaar. De feiten zijn bewezen en het vermoeden van onschuld is niet geschonden.

18. Voor de KBVB zijn de verklaringen van het scheidsrechterskorps met elkaar overeenstemmend en geloofwaardig. Deze verklaringen worden niet tegengesproken, noch aangetast door het politioneel proces-verbaal. Bijgevolg is de scheidsrechter objectief en er is geen sprake van enige verboden “combinatie van hoedanigheden” in strijd met de rechten van verdediging en/of het recht op een eerlijk proces. De scheidsrechter heeft zijn reglementaire verplichtingen nageleefd en ook als slachtoffer kan hij een melding doen en nadien verklaringen afleggen als getuige. De scheidsrechter mag bijkomende stukken neerleggen zonder dat de rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces zijn geschonden. Het verzoek van het Bondsparket tot het verstrekken van informatie schendt evenmin de rechten van verdediging. De NKDR is niet gebonden door de beslissing van de Voetbalcel. De opgelegde sancties zijn voorzien in het Bondsreglement en zijn proportioneel.

19. De KBVB is eveneens van oordeel dat de beslissing van de NKDR het onpartijdigheidsbeginsel en het recht op een eerlijk proces niet schendt. De NKDR heeft wel degelijk geluisterd naar verschillende getuigenissen van de kant van [FC A].

C. Oordeel van het arbitragecollege

C.1. Algemeen

20. De KBVB is een vereniging zonder winstoogmerk die tevens de officiële vertegenwoordiger van de voetbalsport in België is, zoals erkend door het Belgisch Olympisch Interfederaal Comité (BOIC), de Europese Voetbalbond (UEFA) en de Internationale Voetbalbond (FIFA). Zij staat als sportfederatie in voor de organisatie van het voetbal in België.

Zowel de heer [I], een aangeslotene, als [FC A], een bij de KBVB en Voetbal Vlaanderen aangesloten club, zijn overeenkomstig de artikelen B1.13, B3.10, V1.6 en V1.7 Bondsreglement gebonden aan de bepalingen en verplichtingen uit het Bondsreglement.

21. Op grond van artikel B11.134 Bondsreglement zijn alle feiten die in strijd zijn met het Bondsreglement, en ook de feiten die een ernstige inbreuk uitmaken op de integriteit van de bond of de voetbalsport, disciplinair sanctioneerbaar. Het Bondsreglement legt een algemeen verbod op discriminatie en racisme op aan haar aangeslotenen. De overtreding hiervan wordt als een afzonderlijke inbreuk in Titel 11, hoofdstuk 12.4, artikelen B11.235 en volgende van het Bondsreglement behandeld. Inbreuken op artikel B11.235 van het Bondsreglement kunnen disciplinair worden vervolgd zonder dat enig opzet vereist is.

Kwetsende en discriminerende uitlatingen dienen zoveel mogelijk worden geweerd uit de voetbalwereld. De KBVB heeft vanuit zijn hoedanigheid en rol dan ook de taak op zich genomen om dergelijke kwetsende en/of discriminerende beledigingen te bannen. De vrijheid van vereniging, zoals o.m. voorzien in artikel 11 EVRM, laat de KBVB toe haar eigen tucht-recht te bepalen.

22. Verder voorziet artikel B11.238 Bondsreglement ook in specifieke verplichtingen voor clubs, alsmede een aansprakelijkheid voor clubs voor het gedrag van hun leden en supporters. Elke club die tekortkomt aan deze verplichtingen kan gesanctioneerd worden door de in het Bondsreglement voorziene sancties.²

² « **Artikel B11.238** De clubs nemen de verbintenis tot niet-discriminatie waaronder de nultolerantie ten aanzien van racisme op in hun statuten en huishoudelijk reglement ten aanzien van hun leden en in hun reglement van inwendige orde ten aanzien van toeschouwers, medewerkers en andere aanwezigen. De clubs zijn medeaansprakelijk voor de naleving ervan door deze personen.

Clubs onthouden zich van en verbieden discriminerende boodschappen, zoals uitlatingen, slogans, liederen en kwetsende spreekwoorden zowel vóór, tijdens als na de wedstrijd, ten aanzien van alle personen waarover zij een bevoegdheid kunnen uitoefenen. Clubs verbieden de toegang tot de stadions aan alle personen die via symbolen, tekeningen, vlaggen en spandoeken of op enige andere wijze uiting geven aan een discriminerende boodschap, nemen in het algemeen hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag tot interventie door een aangeslotene of niet-aangeslotene, alle passende maatregelen ingeval van discriminatie. De clubs zijn objectief aansprakelijk voor hun supporters.

De clubs hebben de plicht om met alle mogelijke middelen de dader(s) te identificeren opdat ten aanzien van hen maatregelen kunnen worden genomen.

Elke club die tekort komt aan deze verplichtingen, niet meewerkt aan de identificatie van mogelijke daders van feiten van discriminatie, of waarvan de supporters inbreuken plegen op het verbod tot discriminatie, kunnen worden gesanctioneerd met de in deze Titel 11 van het Bondsreglement voorziene algemene disciplinaire sancties (zie o.a. artikel B11.140), onverminderd de bijzondere sancties voorzien ingeval van ongeregeldeheden

23. De NKDR is een disciplinaire instantie die sinds 2021 in de schoot van de Disciplinaire raad van de KBVB is opgericht en die inbreuken op het verbod op discriminatie en racisme in eerste aanleg behandelt en sanctioneert: *“In afwijking van het voorgaande wordt voor de behandeling en sanctionering van mogelijke inbreuken inzake discriminatie een Nationale Kamer in de strijd tegen discriminatie en racisme georganiseerd in de schoot van de Disciplinaire Raad (voor het Profvoetbal), die in eerste aanleg zetelt ongeacht het statuut van de aangeslotene, de niet-aangeslotenen, de club, en dit over alle afdelingen en reeksen heen voor elke voetbaldiscipline van de bond.”* (artikel B2.53 Bondsreglement).

24. Als algemene opmerking moet ook worden benadrukt dat het bewijs in disciplinaire aangelegenheden vrij is. Dit principe vloeit voort uit de (geest van de) bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek en het (Nieuw) Burgerlijk Wetboek en wordt ook uitdrukkelijk bevestigd in artikel B11.2 Bondsreglement.

Ook het BAS heeft al eerder de vrije bewijswaarde van afgelegde getuigenverklaringen erkend: *“Gelet op de vrije bewijswaarde van deze verklaringen, kwam het aan het Bureau Arbitrage Voetbal Vlaanderen toe om deze verklaringen te beoordelen en afhankelijk van de specifieke omstandigheden geen of meer geloofwaardigheid aan de ene of andere verklaring kan hechten.”* (BAS Arbitrage 272/22 – [...] t. VOETBAL VLAANDEREN)

Het gebruik van getuigen is dus toegestaan en het kwam aan de NKDR en nu aan het BAS toe om vrij de bewijswaarde van de getuigenis(sen) te beoordelen, hierbij rekening houdend met alle elementen dienstig ter inschatting van de geloofwaardigheid ervan.

C.2. Over de ontvankelijkheid van de bondsactie

25. Dit arbitragecollege is zoals de KBVB van oordeel dat er geen enkele bepaling is op grond waarvan een eventuele onregelmatigheid in de oproeping tot een onontvankelijke bondsactie zou kunnen leiden.

26. De vermeldingen van de oproeping zoals opgesomd in artikel B11.34 Bondsreglement zijn ook niet op straffe van nietigheid gesanctioneerd. De bewering van de heer [I] dat artikel B11.34 Bondsreglement “door de wijze van omschrijving” een absolute nietigheidsgrond zou uitmaken, is wegens het ontbreken van een uitdrukkelijke nietigheidsgrond onjuist. De verwijzing naar artikel B11.24 Bondsreglement dat de regels omtrent een ontvankelijke bondsactie bevat, gaat evenmin op. De oproeping is immers geen ‘bondsactie’, waardoor dit artikel *in casu* niet van toepassing, noch pertinent is.

De heer [I] toont ook niet aan in welke mate hij schade heeft geleden door de vermeende tekortkomingen veroorzaakt door de zgn. ongeldige oproeping. Artikel 861 Ger. W. vereist nochtans dat om tot nietigheid te beslissen, er een belangenschade dient te zijn. Het is daarbij aan de partij die zich op de nietigheidsexceptie beroept, om aan te tonen dat bepaalde vormgebreken haar belangen geschaad zouden hebben. In zijn synthesebesluiten geeft de heer

bij onder meer verbaal geweld (spreekkoren) (zie Boek B-Titel 11, 12.1 Ongeregeldheden-Stopzetting)
De bond beschikt over de mogelijkheid om een disciplinaire procedure wegens discriminatie op te starten indien de club nalaat passende maatregelen te nemen lastens de betrokkenen. »

[I] aan dat hij « *misleid werd in zijn verwachtingen* ». Dat was niet het geval. Zoals het Bondsparket terecht vaststelde, wist de heer [I] *in casu* zeer duidelijk waarvoor hij moest verschijnen (hetgeen hij overigens niet betwist). De NKDR heeft dit argument dan ook terecht verworpen. De heer [I] ontving trouwens eerder reeds vragen van het Bondsparket over de wedstrijd in kwestie, waarop hij antwoordde. Hij kon tevens het dossier inkijken, waarin o.a. de bondsactie (met gedetailleerde omschrijving van de feiten) was opgenomen. Bovendien legde de heer [I] ook voorafgaand aan de zitting schriftelijke besluiten en bewijsstukken neer waarin hij het incident tijdens de wedstrijd betwistte en kreeg hij de mogelijkheid om ter zitting hierover zijn standpunt in te nemen. Van enige belangenschade en/of schending van de rechten van verdediging is geen sprake.

27. De heer [I] stelt ook dat het scheidsrechtersverslag laattijdig zou zijn ingediend en de NKDR haar oordeel dus zou hebben gebaseerd op een ongeldig/laattijdig verslag. De heer [I] gaat echter voorbij aan het feit dat de gedinginleidende akte in dit dossier niet het scheidsrechtersverslag, maar wel de bondsactie is. Bijgevolg is de vereiste dat het scheidsrechtersverslag voor 17u op de eerste werkdag na de dag van de wedstrijd overgemaakt moet worden, niet van toepassing *in casu*. De bondsactie werd tijdig door het Bondsparket neergelegd ter griffie van de KBVB (op 13-08-2025, hetgeen binnen de in artikel B11.29 van het Bondsreglement gestelde termijn van twee jaar is). Deze bondsactie werd ook opgesteld conform de vormvereisten gesteld in artikel B11.23 Bondsreglement. Van een onwettige en/of ongeldige bondsactie is geen sprake.

28. De scheidsrechter heeft zijn reglementaire verplichtingen nageleefd – ook als slachtoffer kan hij een melding doen en nadien verklaringen afleggen als getuige. Op grond van artikel B11.237 Bondsreglement wordt “eenieder die slachtoffer of getuige is van discriminatie” uitdrukkelijk verzocht om daarvan melding te maken. Bondsofficials (lees: de scheidsrechter) zijn hiertoe reglementair verplicht.³

Deze verplichting geldt ongeacht de vraag of de scheidsrechter zelf het slachtoffer is. De heer [I] stelt bijgevolg ten onrechte dat de scheidsrechter niet zelf een melding zou kunnen doen en/of een verslag zou kunnen opstellen, wanneer hij zelf het slachtoffer is.

29. De scheidsrechter mag bijkomende stukken neerleggen. De scheidsrechter heeft voorafgaand aan de zitting van de NKDR twee stukken neergelegd, namelijk een artikel van de krant ‘*Het Laatste Nieuws*’ en de berichten tussen de heer [I] en assistent-scheidsrechter [TDR]. Volgens de heer [I] zou de scheidsrechter geen stukken mogen aanbrengen, aangezien “er van hem enkel verwacht wordt dat hij een objectief relaas doet van de feiten”. Dit is onjuist. Artikel B11.39 Bondsreglement luidt als volgt: « *Artikel B11.39 Het dossier kan worden aangevuld met stukken via neerlegging op het secretariaat van de bevoegde disciplinaire instantie of via een door de bond vastgestelde digitale weg.* ». Het neerleggen van stukken vereist volgens het Bondsreglement geen bepaalde hoedanigheid. Ook de

³ « **Artikel B11.237** Eenieder die slachtoffer of getuige is van discriminatie die zich voordoet naar aanleiding van een activiteit georganiseerd onder de verantwoordelijkheid van de bond of haar leden, wordt verzocht daarvan melding te maken aan de bond via een speciaal daarvoor ingericht meldpunt. Bondsofficials zijn hiertoe verplicht. »

scheidsrechter die werd opgeroepen om te verschijnen kan bijgevolg stukken neerleggen. Het arbitragecollege is van oordeel dat dit feit het geschil uitsluitend ten goede komt. De scheidsrechter heeft zijn verslag gestaafd met ondersteunende stukken. Deze stukken werden onderworpen aan een tegensprekelijk debat ter zitting van de NKDR, waardoor er geen sprake kan zijn van schending van de rechten van verdediging.

30. De heer [I] stelt voorts dat zijn rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces zouden zijn geschonden doordat: (a) er geen schriftelijke neerslag van de verklaringen ter zitting voor de NKDR zou zijn; (b) het onduidelijk zou zijn geweest in welke context het Bondsparket om ‘inlichtingen’ zou hebben verzocht. Deze stellingen zijn feitelijk en juridisch onjuist. Er is een schriftelijke neerslag van de getuigenverklaringen. De NKDR heeft op het zittingsblad immers de getuigenissen van de scheidsrechter (de heer [RL]), de assistent-scheidsrechter (de heer [DB]), de heer [I] en de heer [RH] laten noteren. Bovendien heeft de scheidsrechter ook in zijn scheidsrechtersverslag (zoals integraal overgenomen in zijn melding op het “Come Together” platform) zijn relaas van de feiten op schrift gesteld. Er is dus wel degelijk een schriftelijke neerslag van de relevante verklaringen van de betrokkenen. De heer [I] geeft geenszins aan waarom dit zittingsblad niet zou volstaan, noch specificeert hij wat er zou ontbreken uit de verklaringen. In ieder geval bestaat er geen enkele verplichting voor een tuchtinstantie om alle verklaringen afgelegd door één of meerdere getuigen integraal schriftelijk te noteren.

C.3. Disciplinaire sanctioneerbaarheid van de feiten

31. Iedereen die met de sport betrokken is, heeft er alle belang bij kwetsende en discriminerende uitlatingen zoveel mogelijk te weren uit de voetbalwereld. Het is essentieel dat elke supporter en deelnemer aan het voetbal het gevoel heeft welkom te zijn op en rond de wedstrijden. De context van een (voetbal)wedstrijd en de daarmee gepaard gaande emoties kunnen in geen enkel geval kwetsende en/of discriminerende beledigingen rechtvaardigen.

32. De door de heer [I] gepleegde feiten zijn disciplinair sanctioneerbaar. Hij betwist niet dat de feiten waarvan hij beschuldigd wordt (het roepen van verschillende discriminerende uitlatingen naar zowel de scheidsrechter als de assistent-scheidsrechter tijdens een wedstrijd) disciplinair sanctioneerbaar zijn. Hij ontkent enkel dat hij dergelijke discriminerende uitlatingen zou hebben geuit. Voor de goede orde benadrukt het arbitragecollege dat de feiten zonder twijfel een schending uitmaken van het verbod op discriminatie en racisme uit artikel B11.235 (oud) Bondsreglement en dat enig bijzonder opzet in dit kader niet vereist is. Ook de door [FC A] gepleegde feiten zijn disciplinair sanctioneerbaar. [FC A] stelt in hoofde dat de feiten van discriminatie in hoofde van de heer [I] niet bewezen zouden zijn en er bijgevolg niets aan de club verweten kan worden. Ondergeschikt stelt zij dat, zelfs indien het BAS van oordeel zou zijn dat er enige inbreuk ter zake zou zijn gebeurd in hoofde van deze persoon, er geen enkele tekortkoming verweten kan worden aan de club. Deze redenering is onjuist en gaat voorbij aan de specifieke verplichtingen die het Bondsreglement in het kader van racisme en discriminatie voorziet voor clubs en miskent bovendien de objectieve aansprakelijkheid van clubs voor het gedrag van hun leden en supporters artikel

B11.239. Het Bondsreglement bevestigt in artikel B11.240 bovendien ook dat de sanctionering van een aangeslotene of niet-aangeslotene, de sanctionering van een club niet in de weg staat, en *vice versa*. Het staat bijgevolg vast dat een club kan worden gesanctioneerd zodra een schending van het verbod op racisme of discriminatie door één van haar leden of supporters wordt vastgesteld.

33. De verklaringen van scheidsrechters, die conform het Bondsreglement belangrijke integriteitsvoorwaarden moeten naleven, hebben bovendien een verhoogde bewijswaarde. Het BAS heeft in het verleden ook al geoordeeld dat de verklaringen van de scheidsrechter een bijzondere bewijswaarde genieten. Er bestaat bijgevolg geen aanvaardbare reden toe om te twifelen aan de juistheid van het scheidsrechtersverslag.⁴

C.4. Discriminerende uitlatingen in 3 voorvallen

34. Er zijn duidelijke verklaringen door het scheidsrechterskorps dat in deze wedstrijd leiding gaf dat er is sprake van homofobe uitlatingen in drie verschillende fasen. Deze voorvallen kan men geenszins omschrijven als gewone discussies of persoonlijke geschilpunten naar aanleiding van betreuenswaardige wedstrijd fasen.

(A) (vermeende) discriminerende uitlatingen naar de assistent-scheidsrechter (de heer [DB])

35.1. Een supporter van [FC A] zou tijdens de tweede helft naar de assistent-scheidsrechter, de heer [DB], de discriminerende woorden “vuile janet, lafaard, we kennen u” en “vuile, vuile homo” hebben geroepen. De scheidsrechter, de heer [RL], heeft dit incident als volgt omschreven in zijn verslag (dat werd opgesteld daags na de wedstrijd):

« Tijdens de tweede helft werd ik door mijn assistent 1, Dhr. [DB], geïnformeerd dat een man, duidelijk verbonden aan de club [FC A], herhaaldelijk heftige kritiek op hem had geuit. Deze kritiek was zeer persoonlijk, agressief en dreigend van aard. "Hé [DB] vuile janet, lafaard, we kennen u", dit herhaaldelijk voor een periode van twee minuten. De man bevond zich op dat moment naast de bank van [FC A], achter mijn assistent. »

Ter zitting voor de NKDR bevestigde de scheidsrechter deze feiten en verklaarde hij als volgt: *« Ik kreeg in de 2e helft van [DB] te horen dat er iemand achter hem dingen aan het roepen was die overbodig waren. Die persoon was gekleed in de kleuren van [FC A]. Ik heb toen beslist om die man daar niet over aan te spreken. »* De scheidsrechter erkent (in lijn met zijn initiële verklaring) dat hij hierover enkel werd geïnformeerd door zijn assistent en dat hij op dat ogenblik besloot om de wedstrijd verder te laten verlopen, zonder de - op dat ogenblik

⁴ « **Artikel B11.2** De disciplinaire bevoegdheid van de bond heeft een privaatrechtelijk karakter. Iedere partij levert het bewijs van de feiten die zij aanvoert met alle middelen van recht, tenzij in dit reglement anders is bepaald. (...) » (artikel B11.2 Bondsreglement)

« 1. Elk soort bewijs mag worden geleverd. 2. De bevoegde disciplinaire instantie heeft absolute discretionaire bevoegdheid met betrekking tot de beoordeling van het bewijs. » (vertaling artikel 35 FIFA Disciplinary Code)
« Artikel 40 FIFA Disciplinaire Code - Rapporten van match officials [scheidsrechters] - De feiten zoals omschreven in de rapporten van scheidsrechters en in aanvullende rapporten of correspondentie van de scheidsrechter worden geacht juist te zijn. Het bewijs van hun onjuistheid kan worden geleverd. » (vertaling)

voor de scheidsrechter ongekende - dader aan te spreken.

(B) (vermeende) discriminerende uitlatingen naar de scheidsrechter (de heer [RL])

35.2. Enkele minuten na bovengenoemd incident werd de scheidsrechter [RL], na het trekken van een gele kaart voor een speler van [FC A], uitgescholden voor “vuile homo” door een persoon die zich achter het doel bevond. De scheidsrechter heeft dit incident als volgt omschreven in zijn verslag (dat werd opgesteld daags na de wedstrijd):

« Enkele minuten later floot ik een overtreding in het voordeel van [W], waarna deze man volledig uitzinnig werd. Hij stond toen achter het doel en schreeuwde herhaaldelijk "vuile, vuile homo" naar mij. Dit gedrag was samen met het voorgaande niet alleen ongepast, maar ook van ernstige homofobe aard, wat mij persoonlijk diep raakt. »

De scheidsrechter zou hierna naar de bank van [FC A] zijn gelopen om te vragen of de “supporter” in kwestie een aangesloten lid van [FC A] was, hetgeen hem zou zijn bevestigd door [FC A]. De scheidsrechter zou hierna hebben aangegeven dat hij een verslag van de feiten zou opstellen na de wedstrijd, hetgeen ook gebeurde:

« Daarop besloot ik naar de bank van [FC A] te lopen om te vragen of deze man een officiële functie binnen de club had. Hierop kreeg ik bevestiging: later bleek dat hij de sportief manager van de club was. Ik maakte toen duidelijk dat een rapport zou volgen wegens zijn ontoelaatbare en homofob gedrag. »

Ter zitting voor de NKDR bevestigde de scheidsrechter deze feiten en verklaarde hij als volgt:

« Ik gaf een speler van [FC A] een gele kaart. Op dat moment stond er een persoon achter het doel en die zei ‘vuile homo’. Ik ben toen naar de bank gegaan en heb gevraagd of die persoon een aangesloten lid betrof, wat werd bevestigd. »

(C) (vermeende) discriminerende uitlatingen naar het scheidsrechterstrio, en in het bijzonder de heren [RL] en [DB], bij het verlaten van het veld, nabij de ingang van de spelersruimte

35.3. Volgens een Proces-verbaal opgemaakt door twee anonieme politiemensen was er na affluiten veel tumult en zijn er verwensingen geroepen door supporters van [FC A] uit ongenoegen tegenover de scheidsrechter(s). In het proces-verbaal - dat niet werd nagelezen en/of ondertekend door scheidsrechter [RL] - wordt enkel melding gemaakt van uitlatingen die door de heer [I] zouden zijn geroepen bij het naar binnen gaan van de kleedkamers en niet van uitlatingen die werden geroepen door andere personen (of door de heer [I] tijdens de wedstrijd zelf op een andere plaats rond het veld). De scheidsrechter werd ook niet meer gehoord door de politie, noch door de Voetbalcel die zich over dit 3e incident moest uitspreken. Bijgevolg zijn nooit de nodige verduidelijkingen/aanvullingen kunnen worden verstrekt. En aangezien de heer [I] meteen na de wedstrijd vertrokken was, kon ook hij niet ter plekke worden gehoord. Niettemin zou het scheidsrechterskorps (dat ondertussen de heer [I] had geïdentificeerd) wel de heer [I] ‘duidelijk herkend hebben’ en geïdentificeerd t.a.v. de politie.

36. Betreffende deze drie voorvallen A-B-C (nrs. 35.1-2-3) stelt het arbitragecollege vast dat vanuit voetbalclub [FC A] geen enkele officiële actie is ondernomen, noch tijdens en noch na

de wedstrijd, waaruit blijkt dat de vereniging zich zorgen maakt(e) over het homofobe gedrag van supporters in het algemeen en een clubverantwoordelijke, de heer [I], in het bijzonder. [FC A] heeft geweigerd aan een basisverplichting te voldoen en mee te helpen om betrokkenen te identificeren of opheldering te verschaffen om gebeurlijke verwarring te vermijden. Zo heeft bijvoorbeeld de heer [RH], gerechtigd correspondent van [FC A], op een verzoek van het Bondsparket geantwoord op 27 november 2024 zonder zelf enige significante verklaring af te leggen, en simpel te verwijzen naar een (alle feiten ontkennende) verklaring van de heer [I] zelf.

37. Het arbitragecollege beseft dat de functie van scheidsrechter in feite een knelpuntberoep is en dat er acute nood is aan dergelijke vrijwilligers, niet alleen in de voetbalwereld maar ook bij verschillende andere sportfederaties. Het BAS wenst in deze ook op te merken dat het één en ander niet zo ver had moeten komen indien vertegenwoordigers van [FC A] zich tijdens en na de wedstrijd hadden geëngageerd en verder consequent hadden gehandeld, ter ondersteuning van de scheidsrechters, zoals van voetbalclubs volgens het Bondsreglement wordt verwacht.

38. Het BAS laat in deze zaak de discriminerende uitlatingen buiten beschouwing die hierboven onder punt C, 35.3 zijn vermeld. Deze werden reeds door de Voetbalcel behandeld en daarbij bleek er onvoldoende zekerheid over de ten laste gelegde feiten, zodat er geen aanleiding bestond om de heer [I] een administratieve sanctie op te leggen op basis van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden.

C.5. Verklaringen door het scheidsrechterskorps

39. Betreffende het eerste voorval (incident A, zie nr. 35.1 - de discriminerende uitlatingen t.a.v. de assistent-scheidsrechter) stelt het BAS vast dat de assistent-scheidsrechter als enige (bijkomende) verklaringen aflegde over dit incident. De assistent-scheidsrechter verklaarde o.m. dat het incident zich achter hem had voorgedaan en dat hij wel degelijk de heer [I] heeft herkend als dader: *« Ik sluit mij aan bij de verklaring van de scheidsrechter. Ik kan bevestigen dat het om dhr. [I] ging die achter mij stond. Wij hebben zijn foto opgezocht via het organigram van [FC A]. Of hij diegene was die achter het doel stond, dat weet ik niet, want ik kon zijn gezicht niet zien, maar die persoon droeg wel dezelfde coachingsjas als dhr. [I] aanhad. »*

De met elkaar overeenstemmende verklaringen over het eerste incident versterken de geloofwaardigheid ervan. Bovendien werd het incident ook onmiddellijk aan de scheidsrechter gemeld en heeft ook de scheidsrechter steeds consequente verklaringen afgelegd over dit eerste incident (weliswaar gebaseerd op de informatie die hij hierover van zijn assistent kreeg). Gelet hierop, en rekening houdend met de verhoogde reglementaire bewijswaarde van verklaringen van een scheidsrechter, moet vastgesteld worden dat het eerste incident terecht bewezen werd verklaard door de NKDR.

40. Wat betreft het tweede incident (incident B, zie nr. 35.2 - discriminerende uitlatingen t.a.v. de scheidsrechter), moet worden vastgesteld dat de verklaringen van de (assistent-)scheidsrechter volledig in lijn liggen met de bijgebrachte stukken en verklaringen van de heer [I] zelf. De heer [I] bevestigt ter zitting bij het BAS dat hij een clubverantwoordelijke van [FC A] is en dat hij sinds 2007 in de organisatiestructuur een prominente plaats inneemt als ‘Sportief Manager’⁵ In die zin oordeelt het arbitragecollege ook dat hij een voorbeeldfunctie hoort uit te oefenen die het profiel van de doorsnee supporter overstijgt.

41. De heer [I] slaagt er niet in te bewijzen dat de verklaringen van het scheidsrechtterskorps ongeloofwaardig en/of tegenstrijdig zouden zijn. Hij stelt ten onrechte dat de NKDR “blindelings” de getuigenissen van de scheidsrechter zou hebben gevolgd, terwijl de verklaringen elkaar zouden tegenspreken. De heer [I] stelt daarbij dat hij niet achter de assistent-scheidsrechter zou hebben gestaan, maar alleen achter het doel, en dat hij bovendien in het zwart gekleed zou zijn geweest. Hij brengt in dit kader verschillende getuigenverklaringen bij die zouden bevestigen dat hij niet bij de dug-out (en dus niet achter de assistent-scheidsrechter) zou hebben gestaan.

Het BAS stelt vast dat de heer [I] daarbij voorbijgaat aan het feit dat hoe dan ook vaststaat dat hij (i) alleen achter het doel stond op het ogenblik van het tweede incident, (ii) dat de scheidsrechter onmiddellijk heeft aangegeven dat de (toen nog onbekende) persoon achter het doel discriminerende uitlatingen had geroepen, (iii) dat de scheidsrechter tijdens de wedstrijd aan [FC A] heeft meegedeeld dat er sprake was van discriminerende uitlatingen en heeft gevraagd of de man in kwestie een aangeslotene van [FC A] betrof (hetgeen hem bevestigd werd), en (iv) dat [FC A] aan de heer [I] heeft gevraagd om niets meer te roepen en zich te verplaatsen (hetgeen uiteindelijk ook is gebeurd). Deze chronologie van de feiten blijkt ook uit de door de heer [I] zelf bijgebrachte verklaringen en stukken.

Het verweer van de heer [I] richt zich vnl. op het eerste incident en doet geen enkele afbreuk aan het feit dat de feiten over het tweede incident in ieder geval bewezen zijn. Er is evenmin sprake van zogenaamde tegenstrijdige verklaringen die de bewijswaarde van de verklaringen van de scheidsrechter zouden aantasten, aangezien de scheidsrechter nooit eigen verklaringen over het eerste incident heeft afgelegd en uitsluitend verwees naar hetgeen de assistent-scheidsrechter hierover verklaarde.

42. De heer [I] bekritiseert ten onrechte de geloofwaardigheid van de assistent-scheidsrechter voor wat betreft het eerste incident. Hij hecht daarbij vooral belang aan het feit dat het volgens hem op basis van de verklaringen onduidelijk zou zijn of hij wel of niet de clubkleuren van [FC A] zou hebben gedragen en waar hij zich concreet zou hebben bevonden tijdens het roepen van de discriminerende uitlatingen jegens de assistent-scheidsrechter.

De heer [I] gaat hierbij opnieuw voorbij aan de essentie van de zaak: het gegeven dat hij werd herkend door de assistent-scheidsrechter en nadien uitdrukkelijk bij naam werd geïdentificeerd via opzoekingen in het organigram en via de derde assistent-scheidsrechter die

⁵ Zie o.m. zijn aanwezigheid op de webstek van [FC A]: [...] en [...] (laatste raadpleging 25-01-2026).

hem persoonlijk kent.

In ieder geval is het ook zo dat de (assistent-)scheidsrechter in de eerste plaats de wedstrijd zelf volgt, en niet de individuele toeschouwers, laat staan de klederdracht van individuen. Toeschouwers kunnen zich tijdens de wedstrijd ook verplaatsen naar andere plaatsen in het stadion, hetgeen opnieuw een element is dat onmogelijk op te volgen valt voor een (assistent-)scheidsrechter. Dat hier vergissingen zouden optreden, is mogelijk en menselijk. Dit doet echter geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de (assistent-)scheidsrechter(s).

Er mag worden aan herinnerd dat de (assistent-)scheidsrechter(s) tijdens en na de wedstrijd trouwens ook geen hulp hebben gekregen van [FC A]. Indien [FC A], toen dit gevraagd werd, onmiddellijk zou hebben geholpen met de identificatie van de heer [I], dan zou de discussie over de kledij van de dader of de plaatsen waar deze zich zou hebben bevonden zelfs niet mogelijk zijn geweest.

43. De heer [I] erkent dat hij als enige achter het doel stond (op het ogenblik van het tweede incident) en dat hij gevraagd werd om zich te verplaatsen. Hij betwist echter dat hij enige discriminerende uitlating zou hebben geroepen en stelt dat hij enkel “vurig” zou hebben gesupporterd. Naar eigen zeggen stond hij helemaal alleen en niemand anders buiten de spelers hebben gehoord wat hij heeft geroepen. Ter zitting bij het BAS benadrukte de heer [I] dat hij nooit aanwezig was of kon zijn - gelet op getuigenissen en ander bewijsmateriaal - bij de incidenten A en C (zie nrs. 35.1 en 35.3). Dit betreft volgens hem andere personen die niet worden vervolgd. Betreffende incident B bevestigt hij dat hij de persoon in kwestie is en verklaart hij spontaan wat hij wel geroepen heeft naar de scheidsrechter: het betrof de woorden « *dat hij niet bekwaam was om een match van duiveltjes te fluiten* ». Dit laatste wordt door geen enkel stuk of getuigenverklaring ondersteund.

Eerder heeft de heer [I] zelf erkend « *woorden te hebben gezegd die erover waren* », zonder echter te verduidelijken welke woorden dit concreet waren. « *[TDR] het is gewoon schandalig wat de ref gedaan heeft vanaf minuut 62. Wat de spelers van [W] gezegd hebben tegen jullie is tegenover gestelde wat ze tegens ons zeggen. Ik heb woorden gezegd dat erover waren maar niet de woorden die zij gebruikten laat me duidelijk zijn. En ik stond er als supporter en er waren er die veel hardere woorden riepen dan ik geloof me* » (bericht van de heer [I] aan de derde assistent-scheidsrechter, de heer [TDR])

Het arbitragecollege leidt hieruit niet af dat de beschreven feiten onder incident B niet zouden hebben plaatsgevonden, maar dat dit aantoont dat de heer [I] geen betrouwbare getuigenis aflegt over de ware toedracht van de feiten. Deze simpele verklaringen staan in schril contrast met de verklaringen van de scheidsrechter, die steeds consequent heeft bevestigd dat « *de man achter het doel herhaaldelijk ‘vuile, vuile homo’ schreeuwde* ».

C.6. Identificatie van de heer [I]

44. Na de wedstrijd heeft de scheidsrechter de identiteit van de heer [I] opgevraagd bij de afgevaardigde van [FC A]. De afgevaardigde zou evenwel geweigerd hebben om deze te geven. Het scheidsrechtterskorps heeft hierna zelf op basis van onderzoekswerk (o.a. via het

organigram op de website) de heer [I] kunnen identificeren als dader. De tweede assistent-scheidsrechter, [TDR], gaf daarbij aan de heer [I] te kennen. Dit wordt bevestigd aangezien deze laatste de avond van de wedstrijd nog laat, op eigen initiatief, berichten met hem heeft uitgewisseld via sociale media.

De scheidsrechter heeft de identificatiekwesie als volgt omschreven in zijn verslag (dat werd opgesteld daags na de wedstrijd): « *Na de wedstrijd vroeg ik de afgevaardigde om de identiteit en functie van deze man. Dhr. [H] antwoordde dat hij de instructie van de dader had gekregen om deze informatie niet vrij te geven, en hij gaf aan zich tussen twee vuren te bevinden. Ondanks verschillende keren aandringen weigerde hij de identiteit prijs te geven. Het leek erop dat de club ervoor koos om iemand die zich schuldig maakte aan homofobe uitspraken te beschermen en dit gedrag te tolereren. Geen enkele persoon binnen de club toonde achteraf enige spijt of verantwoordelijkheid. (...) Uiteindelijk vergaarde ik de naam zelf door opzoekwerk, met hulp van mijn tweede assistent, die ervaring heeft in de voetbalwereld als coach en analist en hem in het verleden al had ontmoet. Het bleek te gaan om Dhr [I], de sportief manager van [FC A]. ».*

De scheidsrechter heeft het voorgaande opnieuw bevestigd ter zitting voor de NKDR, waar hij als volgt verklaarde: « *Ik ben toen naar de bank gegaan en heb gevraagd of die persoon een aangesloten lid betrof, wat werd bevestigd. Nadien zei mijn andere assistent dat hij die persoon had kunnen identificeren als dhr. [I]. Ik kan niet bevestigen of het om dhr. [I] gaat die hier vandaag aanwezig is. Het is aan de club om dat te bevestigen. Mijn assistent was wel stellig, en zei dat het om dhr. [I] ging. ».*

C.7. Opgelegde sancties en hun proportionaliteit

45. Artikel B11.239 van het (oud) Bondsreglement, dat de sancties bepaalt bij discriminatie, voorziet in hoofde van de aangeslotene (die de leeftijd van 16 jaar heeft bereikt) onder rubriek 12.4.5.2 in een schorsing voor een periode van minstens 6 maanden tot maximaal 2 jaar, al dan niet gedeeltelijk met uitstel.

46. De NKDR heeft de heer [I] veroordeeld tot een schorsing van één jaar, waarvan 6 maanden effectief en 6 maanden met uitstel (herroepbaar gedurende één jaar). Het arbitragecollege merkt op dat de heer [I] slechts de helft van de maximaal voorziene sanctie effectief opgelegd krijgt. Van een disproportioneel zware sanctie is geen sprake. De NKDR kon overigens terecht vaststellen dat een alternatieve maatregel niet mogelijk was bij gebreke aan schuldinzicht door de heer [I]. Ook hield de NKDR terecht rekening met de voorbeeldfunctie van de heer [I] als sportief manager van [FC A].

47. Daarenboven moet worden vastgesteld dat de heer [I] in het verleden reeds meermaals tuchtrechtelijk gesanctioneerd werd, hetgeen een belangrijke verzwarende omstandigheid vormt die een strengere sanctie rechtvaardigt, ook al baseerde de NKDR zich ten onrechte op een blanco strafblad. Zo werd de heer [I] o.m. in 2023 al gesanctioneerd voor het niet begeleiden van de scheidsrechter en het niet uitbetalen van de scheidsrechtervergoeding. In 2021 werd hij eveneens enkele maanden geschorst wegens bedreigingen of intimidatie ten

aanzien van een scheidsrechter en/of assistent-scheidsrechter, en in 2017 werd hij gesanctioneerd voor het betreden van het voetbalveld zonder goedkeuring van de scheidsrechter.⁶

48. Wat de sanctie ten aanzien van [FC A] betreft, heeft de NKDR [FC A] als objectief aansprakelijke club op basis van (oud) artikel B11.235 Bondsreglement veroordeeld tot een effectieve geldboete van 800 euro.

Aangezien de vertegenwoordiger van [FC A] tijdens de wedstrijd heeft geweigerd de identiteit van de heer [I] te onthullen, ondanks het feit dat [FC A] wist dat het om de aangesloten ‘sportief directeur’ [I] ging, is een effectieve straf in de vorm van een geldboete gerechtvaardigd.

C.8. Conclusie

49. Bijgevolg is het arbitragecollege van oordeel dat de feiten onder incident A en B voldoende bewezen zijn om gebeurlijke uitlatingen die kwetsend en beledigend zijn en die een direct verband hebben met reglementair beschermde discriminatiegronden direct toe te schrijven aan de heer [I]. Gelet op het voorgaande, en rekening houdend met de reglementaire bewijswaarde van verklaringen van een scheidsrechter, moet worden vastgesteld dat zowel het eerste als het tweede incident terecht bewezen werd verklaard door de NKDR.

50. Het BAS deelt de grote en terechte bekommernis van de NKDR om homofobe uitlatingen en gedragingen volledig te bannen, en zo die toch voorvallen deze kordaat te bestraffen. Het arbitragecollege volgt in deze zaak het standpunt van de NKDR die vaststelde dat er voldoende elementen in het dossier waren om de feiten als bewezen te verklaren en de eisende partijen een sanctie op te leggen. Dat er zelfs bij een zweem van homofobie tot actie moet worden overgegaan, is begrijpelijk, wat niet betekent dat men valse beschuldigingen zomaar zou moeten aanvaarden.

⁶ 19-01-2000 (...) - 3 waarschuwingen in wedstrijden;
13-09-2000 (...) - 2 waarschuwingen betreffende wedstrijd van 03-09-2000;
29-11-2001 natrappen - schorsing 1 speeldag vanaf 08-12-2001;
30-01-2002 (...) - 3 waarschuwingen in wedstrijden;
19-11-2003 (...) - 3 waarschuwingen in wedstrijden;
10-11-2004 (...) - 2 waarschuwingen betreffende wedstrijd van 31-10-2004;
23-12-2008 (...) - blaam en boete 25 euro;
30-04-2009 tweede overtreding - schorsing alle officiële functies (12-05-2009 / 25-05-2009) en boete 50 euro;
06-01-2011 betreden neutrale zone, niet ingeschreven op wedstrijdblad - blaam en boete 25 euro;
23-08-2017 terrein betreden zonder toelating scheidsrechter - schorsing als speler (31-08-2017 / 08-09-2017) en boete 25 euro;
06-10-2021 verbale/fysieke bedreigingen of intimidatie t.a.v. (assistent-)scheidsrechter - schorsing als afgevaardigde (06-10-2021 / 05-01-2022) en boete 250 euro (+ idem voorwaardelijk);
25-09-2023 gebreken betreffende het uitoefenen van een functie - schorsing als reserve (2 wedstrijden) en boete 100 euro.

IV.3. DE ARBITRAGEKOSTEN

51. De kosten van de arbitrageprocedure omvatten:

- administratiekosten:	250,00 €
- kosten aanhangig maken ([FC A]):	300,00 €
- kosten aanhangig maken ([I]):	300,00 €
- kosten arbiter:	470,95 €

	1.320,95 €

Gelet op bovenstaande motivering, dienen [FC A] en [I] samen te worden veroordeeld om elk voor de helft de kosten van de arbitrageprocedure ten laste te nemen, overeenkomstig artikel 30.2 van het reglement van het BAS.

Artikel 28.6 van het BAS-reglement bepaalt: *“Behoudens in geval van tergend en roekeloos geding of misbruik van rechtspleging, vast te stellen door het arbitragecollege, dragen partijen in beginsel hun eigen kosten (kosten van partijen).”*

In voorliggende situatie is er geen sprake van een tergend en roekeloos geding of misbruik van rechtspleging, en wordt dit ook niet opgeworpen door een partij, zodat elke partij haar eigen kosten dient te dragen.

V. **BESLISSING:**

OM DEZE REDENEN,

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport, beslissende op tegenspraak, na erover beraadslaagd te hebben, alle andere verdere en strijdige bemerkingen van partijen, in besluiten of ter zitting opgeworpen, van de hand wijzend als ongegrond,

- verklaart het beroep van de heer [I] en [FC A] ontvankelijk doch ongegrond;
- bevestigt de beslissing van de NKDR van 9 september 2025 en veroordeelt de eisende partijen:
 - . de club [FC A], op grond van artikel B11.235 van het Bondsreglement, en legt de club om die reden een effectieve geldboete op van 800,00 €;
 - . de heer [I], wegens een inbreuk op art. B11.235 van het Bondsreglement, en legt hem een schorsing op van 1 jaar (voor zover deze reeds is ingegaan vanaf 17-09-

2025), waarvan 6 maanden effectief en 6 maanden met een uitstel (herroepbaar t.e.m. 16-09-2026 in voorkomend geval);

- veroordeelt de heer [I] en [FC A] tot de kosten van de arbitrageprocedure, hetzij het bedrag van 1.320.95 €.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 27 januari 2026.

Luc THÉRY

Alleenzetelend arbiter